

saa nok tænkes, at man paa en eller anden ubebygget Grund opfører en Bygning, et Hus, som i nogen Tid ikke bliver vurderet, idet Ejendomsskylden retter sig efter Grundens tidligere Vurdering, men det vil dog kun i ganske enkelte Tilfælde kunne strække sig over den hele Periode, nogen Tid tager det dog altid at opføre et Hus. Forholdet har ellers været det, at en Omvurdering har fundet Sted i saadanne Tilfælde, hvor der f. Eks. er bygget en Lade eller en Svinesti til, og saadanne Omvurderinger har vist egentlig kostet Staten mere, end de har indbragt. Naar man nu gaar til en saa kort Periode som en tre-aarig Vurdering, er der ingen Grund til at fastholde en saadan Omvurdering, men hvis man derimod fra det høje Tings Side vil foretrække, at det i hvert Fald skal være fem-aarige Perioder, saa maa jeg deroverfor fastholde, at vi saa maa have en Bestemmelse om en Omvurdering i Mellemtiden.

I § 5 foreslaas det, at naar Udstykning finder Sted, fastsætter Vurderingsraadet, hvorledes Ejendomsskylden skal fordeles paa Lodderne. Der maa altsaa i Virkeligheden finde en Slags Omvurdering Sted. Der er saa Appel til Overskyldraadet for denne Vurdering. En Omvurdering kan ogsaa finde Sted, naar det begæres af Ejeren eller af Brugeren, der da maa betale Omkostningerne derved, undtagen — som det ogsaa har været Tilfældet tidligere — naar der har fundet Ildsvaade eller lignende Sted, i hvilke Tilfælde Staten kan komme til at betale denne Omvurdering efter Finansministerens Skøn.

Der er ellers intet nyt i de nævnte Bestemmelser i Lovforslaget; det eneste nye, som er deri: at gaa til en kortvarig Periode for Fremtiden, har, som sagt, allerede været omtalt i dette Ting og har været foreslaaet og anbefalet fra forskellig Side, ogsaa af Overskyldraadet.

I § 4 er det foreslaaet, saaledes som det i sin Tid blev vedtaget i Folketinget, at gaa bort fra de nu meget udviklede og efter alles Mening, tror jeg, uheldige Fradragsregler, uheldige paa Grund af Grænsebestemmelsen, Bestemmelsen om, hvad en Ejendom skal være værd, for at der kan finde Fradrag Sted, hvorved Springet fra, hvad der er lige under og lige over Grænsen, bliver saa ganske urimeligt. Det foreslaas at sætte Fradragsgrænsen saaledes, at alle Ejendomme er fritagne for Ejendomsskyld for de første 2,500 Kr. Dermed fremkommer der altsaa ingen For-

andring fra det tidligere vedtagne Lovforslag. Dog er der sket en Udeladelse i denne Paragraf, som den blev vedtaget tidligere. I Lovforslaget stod der, at naar en Ejendom ikke skulde betale mere end en halv Krone i Ejendomsskyld, saa bortfaldt den. Jeg kan ikke tro andet, end at denne Bestemmelse er blevet staaende ved en Inkurie, ved en Forglemmelse fra alle Sider den Gang, for naar man fastslaar, at alle Ejendomme faar et Fradrag paa 2,500 Kr., er der ingen Mening i at have en Bestemmelse om, at Ejendomme, der er 500 Kr. værd, ikke skal betale noget som helst i Ejendomsskyld. Dette passede meget godt paa de tidligere Fradragsbestemmelser, men det passer ikke mere nu. Hvis man fastholder denne Bestemmelse, kommer man i Virkeligheden til, at Ejendomme paa 3,000 Kr. kan blive fritaget for Ejendomsskyld, og det har ingen ment. Saa er der ogsaa den Urimelighed derved, at der har man atter den Grænse, der bevirker det store Spring mellem dem, der er lige over og lige under Grænsen. Jeg har altsaa udeladt den Bestemmelse ud fra den Forestilling, at den Bestemmelse ikke passede ind i de nye Fradragsregler.

Hermed har jeg nævnt baade Lovforslagets Indhold og de smaa Forandringer, der er gjorte i Forhold til det i 1913 vedtagne Lovforslag — og ogsaa de store, hvis man da vil regne Indførelsen af den tre-aarige Periode for en stor Forandring; vi var jo i 1913 allerede inde paa en fem-aarig Periode.

Jeg har altsaa Haab om, at dette Lovforslag maa kunne gennemføres. Jeg har i Forvejen Tilslutning fra de forskellige Partier, og der synes da her i Folketinget at være Mulighed ikke alene for en Gennemførelse af Lovforslaget, men ogsaa for en hurtig Gennemførelse og ved alle Partiers Tilslutning en Mulighed for en Gennemførelse ogsaa i det andet høje Ting. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til Gennemførelse, ogsaa til en forholdsvis hurtig Gennemførelse. Sagen er ikke ny, Bestemmelserne er ikke nye, alle er enige i, at det netop er disse Bestemmelser, der skal gennemføres, og det har nogen Vigtighed, at man, hvis man skal have Ejendomsskyldvurdering i 1916, da ret hurtigt kan tage fat derpaa.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden og om Dækning af overordentlige kommu-